

ЙОГО ЖИТТЄВЕ КРЕДО – СЛУЖІННЯ НАУЦІ

Директору Державної наукової сільськогосподарської бібліотеки Української академії аграрних наук Віктору Анатолійовичу Вергунову – 50 років

Людина, для якої книжка уже в дитинстві стала такою необхідною, як скрипка для музиканта, як пензель для художника, ніколи не відчує себе обділеною, збіднілою, спустошеною, – стверджував В. Сухомлинський.

Саме ці слова повністю можна віднести до директора Державної наукової сільськогосподарської бібліотеки Української академії аграрних наук Віктора Анатолійовича Вергунова, який нещодавно відзначив свій 50-річний ювілей.

Народився ювіляр 3 червня 1960 року в селі Дернівка Баришівського району Київської області.

Ще в шкільні роки хлопчик захоплювався ролинами, любив працювати на землі, його вабило сільське життя з його неповторною природою. А ще він багато читав. Мабуть, це й спонукало Віктора Анатолійовича поступити до Ворошиловградського сільськогосподарського інституту (нині – Луганський національний аграрний університет).

Закінчивши агрономічний факультет і отримавши спеціальність ученого-агронома, він пішов працювати агрохіміком на Панфилську дослідну станцію з освоєння боліт Українського

НДІ землеробства.

Працюючи агрономом, його не залишало бажання вдосконалювати свій професійний хліборобський рівень і поглиблювати знання, й згодом він вступає – з відривом від виробництва – до аспірантури.

Після її закінчення й успішного захисту кандидатської дисертації в Українській сільськогосподарській академії на тему: "Продуктивність бобово-злакових травосумішок у залежності від зрошення та мінерального живлення при структурній меліорації мілкоторфовищ Лісостепу України" Віктор Анатолійович крок за кроком формується як відомий в Україні, так і далеко за її межами вчений.

Спочатку працює молодшим науковим співробітником лабораторії захисту ґрунтів від ерозії, після цього – завідувачем сектора міжнародних відносин і підготовки наукових кадрів, завідувачем відділу інформаційного та консультативного забезпечення агропромислового виробництва Київської області.

З листопада 2000 року В.А. Вергунов – директор Центральної (з жовтня 2003 року Державної) наукової сільськогосподарської бібліотеки НААНУ, а також організатор створення та керівник Центру історії аграрної науки.

Саме тут всебічно розкрилися здібності Віктора Анатолійовича як умілого організатора і талановитого вченого. В 2003 році він успішно захищає докторську дисертацію в Дебреценському університеті (Угорська Республіка) на тему: "Природоохоронне адаптивно-ландшафтне землеробство в басейнах малих річок Лісостепу України", здобувши вчену ступінь доктора сільськогосподарських наук і вчене звання професора. Він – старший науковий співробітник за спеціальністю історія науки і техніки, заслужений працівник сільського господарства України.

Заходячи в робочий кабінет Віктора Анатолійовича, звертаєш увагу на десятки й сотні книг, які лежать на столах, полицях, у шафах, на робочому столі й навіть на вікнах. Дивуєшся, як можна зорієнтуватися в такій масі друкованої продукції. А він орієнтується, систематизує, узагальнює ...

Невипадково з-під його пера вийшло понад 400 наукових і науково-популярних праць, у то-

му числі монографій, підручників, посібників, збірників документів, бібліографічних покажчиків із проблем агрономії, меліоративного землеробства та агроекології, агротехніки сільськогосподарських культур, лукивництва, історії аграрної науки, техніки й освіти, аграрної біографістики.

Під науковим керівництвом В.А. Вергунова підготовлено 27 кандидатів наук.

Основними напрямками його наукової бібліотечної діяльності є розбудова мережі сільськогосподарських бібліотек України, створення сучасної системи інформаційно-бібліографічного забезпечення аграрної науки та виробництва.

Віктор Анатолійович – співавтор проєктів концепції розвитку Державної наукової сільськогосподарської бібліотеки НААНУ та сільськогосподарських бібліотек України і розвитку інформаційно-бібліотечної справи в країні, віцепрезидент Асоціації бібліотек України. Він – організатор і головний редактор електронного наукового фахового видання міжвідомчого тематичного збірника "Історія науки і біографістика".

За багаторічну сумлінну працю та плідну наукову діяльність він став лауреатом обласної комсомольської премії ім. О. Бойченка (в галузі науки і техніки), республіканської комсомольської премії ім. М. Островського (в галузі науки і техніки), премії НАН України для молодих вчених, премії УААН "За видатні досягнення в аграрній науці", премії Автономної Республіки Крим – у галузі науки і техніки.

Нагороджений Грамотою Верховної Ради України, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, пам'ятною медаллю Верховної Ради України "Десять років незалежності України", Почесною Грамотою Верховної Ради України, Почесною грамотою Міністерства культури і туризму України, Почесною грамотою Державного комітету України по водному господарству, Почесною грамотою та Почесною відзнакою УААН, орденом Святого Рівноапостольського князя Володимира Великого III ступеня, Почесною грамотою Міністерства аграрної політики України, Знаком "Відмінник аграрної освіти та науки" II ступеня, Міністерства аграрної політики України, медаллю "15 років Збройним Силам

України", медаллю "За верність присяге", знаком "Петро Могила" МОН України, почесною відзнакою "За досягнення в розвитку культури і мистецтв" Міністерства культури і туризму України, Почесною відзнакою ім. Г. Сковороди, нагрудним знаком "Почесний працівник Державного комітету України по водному господарству", відзнакою НАН України "За сприяння розвитку науки", знаком "Відмінник аграрної освіти та науки" I ступеня Міністерства аграрної політики України, орденом "За заслуги" III ступеня, орденом Святого Миколая Чудотворця, знаком "Ушинський К.Д." Академії педагогічних наук України.

У 2010 році Віктору Анатолійовичу присвоєно почесне звання "Заслужений діяч науки і техніки Автономної Республіки Крим".

Саме цей численний перелік нагород свідчить про незвичайну працездатність Віктора Анатолійовича, його відданість улюбленій справі. Вагома наукова робота, а ще відповідальна громадська діяльність спонукають його працювати з подвійним навантаженням. Його можна застати в робочому кабінеті пізно після закінчення робочого дня, у вихідні й святкові дні...

Справжньою підмогою у його повсякденній праці стала дружина, Ірина Миколаївна, яка крім того, що є берегинею домашнього затишку, тепла й спокою, працює завідувачем науководослідної лабораторії високопродуктивних систем обробки інформації Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Водночас доцент, кандидат фізико-математичних наук, старший науковий співробітник, доктор габілітації, професор.

Син Віктор – студент Київського національного університету імені Тараса Шевченка, донька Ірина навчається у третьому класі.

Глибокоповажний Вікторе Анатолійовичу!

У день Вашого 50-річчя ми бажаємо Вам кріпкого здоров'я, сімейного благополуччя, реалізації всього задуманого.

Нехай бажання служити науці ніколи не полишає Вас, а набутий досвід ще десятки років слугує на благо нашої держави, на благо українського народу.

Многая-многая літа Вам!

М.М. Опара, проректор із науково-педагогічної, наукової роботи, кандидат сільськогосподарських наук, доктор філософії,

Н.М. Опара, доцент,

Л.О. Снітко, директор бібліотеки,

Полтавська державна аграрна академія

Г.Г. Гордига, молодший науковий співробітник, бібліотекар,

Полтавський інститут АПВ ім. М.І. Вавилова